

KI. 14.50

Jeg sagde forleden, at det jo kan være, at Holland og Frankrig her i 2006 siger: Vi kan fortsætte. Det ville være meget lykkeligt, men det er næppe sandsynligt, sagde statsministeren, så den næste mulighed, at der ingenting sker, er nok heller ikke sandsynlig. Så er der den tredje mulighed, nemlig at vi får en ny traktat. Det er måske det mest sandsynlige, noget tyder også på, at statsministeren mener, det er det mest sandsynlige, så hvornår tror udenrigsministeren, det overhovedet vil være muligt at få forsvarsforbeholdet til afstemning? En regeringskonference er jo ikke noget, der afvikles i løbet af et par sekunder.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo et meget relevant spørgsmål, og jeg forstår godt den radikale utålmodighed, for der er jo mere og mere, vi ikke kan være med til. Jeg deler utålmodigheden, og jeg har sympati for den, men jeg mener bare, at når vi skal have en folkeafstemning, er vi nødt til at kunne sige til befolkningen, i hvilken sammenhæng en ny traktat skal ses. Både de, der er for at ophæve forbeholdet, og de, der vil fastholde forbeholdet, skal jo vide – og det gælder især, hvis man vil fastholde forbeholdet – hvilke forbehold der tages i traktaten. Det er jo fastholdt i traktatforslaget i form af protokollen, der er ført med over, men hvordan vil det se ud, hvis der skal laves en ny traktat, som var den tredje option, fru Lone Dybkjær nævnte?

Så synes jeg heller ikke, vi her i Danmark bare kan sige, at traktaten er stendød. Der er altså 15 lande, der betragter den som levende eller i hvert fald som sprællende, og vi ved, at i 2007 vil det tyske formandskab arbejde for traktaten, som den ser ud i dag. Så kan man have sine tvivl om, hvorvidt det kan lade sig gøre i Holland og Frankrig, men jeg synes ikke, vi her i Danmark kan sige, at det tyske formandskab kan rende og hoppe, for den forfatningstraktat bliver aldrig til noget. Jeg mener, at det tyske formandskab plus de fleste af de lande, der har stemt ja, vil arbejde for traktaten, så jeg synes, det er for tidligt at sige, at den er stendød. Det er jo det, vi skal drøfte i tænkepausen, og her synes jeg også, at Holland og Frankrig skal have et ord at skulle have sagt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er altså ikke under tegnede, der har sagt, at traktaten er stendød, som udenrigsministeren antydede. Det er statsministeren, der har gjort det ved at sige, at der er de og de optioner, men vi ved ingenting, og vi må afvente et eller andet.

Men det, som er interessant, er jo, hvad der sker med forsvarsforbeholdet. Vi kan jo risikere, at der går rigtig lang tid. Der kan altid argumenteres for at tage en diskussion om forsvarsforbeholdet, uanset om vi har en traktat eller ej, for vi kender jo nogenlunde rammerne for området, så spørgsmålet er, om vi ikke lige så godt kan tage den diskussion, så vi fuldt er med, også i de kommende diskussioner om traktaten. Jeg synes, argumentationen kan gå begge veje, og det er egentlig bare det, jeg vil sige.

Spørgsmålet er, det ikke ville være klogt at tage den folkeafstemningen nu, inden løbet er blevet mere kørt. Hvis det går allerbedst, får vi en ratifikation i 2008. Det er der vel ikke nogen, der tror på, men i bedste fald kan det ske i 2010, og så er der altså gået yderligere 4 år. Men mener udenrigsministeren ikke, at vi godt kan diskutere spørgsmålet lidt mere og prøve at se, om vi kan nå frem til et andet resultat?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes bestemt, man kan diskutere, og jeg synes også, det er godt at få diskussionen, så man får set, hvad det er, Danmark ikke kan medvirke til. Vi måtte f.eks. hente to soldater hjem fra Darfur, fordi EU overtog en del af opgaven, men vi vil jo alle sammen gerne hjælpe med i Darfur, så fru Lone Dybkjær har fuldstændig ret i, at forsvarsforbeholdet bragte os i en situation, de færreste af os vil være i.

Det Radikale Venstre siger, at efter tænkepausen skal vi have afstemningen; det står helt klart i beslutningsforslaget. Men tænkepausen bliver formentlig forlænget med 1 år, og så siger Det Radikale Venstre, at vi først skal have den i efteråret 2007, hvis logikken skal holde. Men der står jo »efter tænkepausen« i beslutningsforslaget, og det vil sige, et der er tale om en anden filosofi.

Vi blev enige om at gentænke hele EU-konstruktionen og det fremtidige EU i debatter med befolkningen under tænkepausen. Vi diskuterede f.eks. i Odense forleden dag, det var ikke om forsvarsforbeholdet, men vi havde en fremragende høring, så jeg synes, vil skal lade det køre